

Ἡ χθεσινή Ὀρα περιέχει αὐτολεξί τὴν πολύτιμον ὁμολογίαν, ὅτι ἡ Πύλη περιώριζε τὴν μέχρι πολέμου ἀντίστασιν τῆς ὄσφ ἀφορᾷ τὰ πρὸ αὐτῆς ὑποδεικνυόμενα ἐπίκαιρα ἐν Ἡπειρῷ σημεῖα, καὶ ὅτι πιθανῶς δὲν θὰ ἦτον ἀμετάπειστος νὰ μᾶς παρεχώρησεν ὅσα μᾶς παρεχώρησεν ἀντὶ τῶν χρημάτων, ἅτινα ἐδωκνήσαμεν εἰς ἀνωφελεῖς παρεσκευάς. Μήπως δὲν ἠγόρασεν ὁ ἑλληνισμὸς διὰ δυνείων χρημάτων τὸ ἔδωκος τοῦτο τῶν κλασικῶν Ἀθηῶν; Κρίμα, ὅτι τὸ ἐκατκλάβετε τόσον ἀργά, Κύριε Τρικούπη. Ἡθέλατε ἀπκλλάξει τὸ ἔθνος καὶ ἀπὸ τῶν κατκατροπῶν τῆς ἐπιστρατείας καὶ ἀπὸ τοῦ γελοίου.

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος μνηθάνομεν, ὅτι ὁ κ. Φρηντζῆς, ὁ ταχυδρακτυλοργός, καὶ ὁ κ. Μοσχάκης, ὁ θεολόγος, ἐξισώθησαν ὡς πρὸς τὰ αἰσθητικὰ τῆς φιλκθρωπίης. Ἡ Ἐφημερίς κέκτηται τὸ μοναδικὸν μυστήριον τοῦ περιστάνειν τὰ φυσικώτατα τῶν πραγμάτων ὡς θύματα καὶ τάνάπκλιν τα θύματα ὡς λίαν φυσικά, καὶ ὅλα τὰ καττορθόει διὰ τῆς ἐπιτυχῆς ἐκλογῆς τῶν ἐκάστοτε ἠρώων τῆς.

Ἐάν τὸ ἀναμμα τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἐν Φκλήρῳ ἐκτελῆται ἀτάκτως, τὸ σβύσιμον ὅμως γίνεται τακτικώτατα, ἀκριβῶς καθ' ἃς ὥρας ἔδει νὰ φέγγη, καὶ μάλιστα μετὰ προηγουμένην προειδοποίησιν· ἐξ οὗ φαίνεται, ὅτι ἐγνώσθησαν κατὰ βᾶθος αἱ αἰτίαι τῆς ἀποτυχίας του καὶ, ὅπως εἰς ὅλα μὲς, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο δὲν ἐπιζητεῖται ἡ θεραπεία. Ἡ εὐφυΐα πολλῶν νέων Ἑλλήνων εἰς τοῦτο συνίσταται, νὰ γυμνάζηται εἰς ρητορικωτάτην ἀνάπτυξιν τῶν ἀφορμῶν τῆς δυσπραγίας, χωρὶς νὰ συντελῆς ποσῶς εἰς ἐλάττωσιν αὐτῆς.

Μία τῶν πληγῶν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκειότητος διὰ τοὺς ἔχοντας καλαιθνητικὰ νεῦρα, εἶναι ἡ χειραψία. Ὁ βωμὸς πιστεύει, ὅτι σὰς ὑποχρέωνει προτείνων τὴν χεῖρά του. Τὸ πρᾶγμα καθίσταται δεινότερον κατὰ τὴν ὥραν τῆς τῆς τοῦ ἔτους, ἧς ἡ θερμοκρασία κυβάνει τὴν διαφόρησιν αὐτῆς. Οἱ λογιώτατοι θὰ μᾶς εἴπωσιν, ὅτι ἡ χειραψία εἶναι συνήθεια ἑλληνοπρεπῆς, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ἀνκγλύφων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς οἱ λογιώτατοι

παρερμηνεύουσι τὴν κλασικὴν ἀρχιότητα, ἣν οὐδέποτε ἐννόησαν. Ἄς παρεκτρήσωσι τὴν κομψότητα, τὴν τελειότητα, τὴν ἀπαρχμίλλον χάριν τῶν χειρῶν ἐκείνων. Ὅταν μετὰ πολλὰς γενεὰς καλαιθνητικῆς ἐργασίας βελτιώσων καὶ αὐτοὶ τὰς χεῖράς των, τότε μόνον ἂς προτείνωσιν αὐτάς, μέχρι τῆς ἐποχῆς δὲ ἐκείνης ἂς τὰς παρυσιάζουσι τὸ πολὺ ὅταν εἶναι γαντωμένα.

Ἀφοῦ ἡ σημεῖα μὲς ὑψώθη ἐν Ἀρτᾷ χωρὶς τῶν συνήθων κκονοδολισμῶν, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι μένει ἐπὶ τοῦ πκρόντος ἐκεῖ ἀκατόριστος ἡ ἑλληνικὴ ἰδέα, ἣν ἀντιπροσωπεύει.

Ὡς ἠκούσαμεν ὁ κ. Κομμουνδοῦρος μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἐμπόδισε τὸν ὑπουργὸν τῶν Νευτικῶν νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν «Δουλίον» διότι ἦτο βέβχιος ὅτι ἤθελε προβῆ εἰς παργγελεῖν τοῦλάχιστον ἡμισεῖς δωδεκάδος Δουιλίων.

Καὶ πάλιν μετκφερομεν αὐτολεξί μικρὸν μέρος ἐκ τῆς μεταφράσεως τοῦ Μόλου Τουλλίου Κικέρωνος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γ. Παπαδημητρίου φιλοτεχνηθείσης.

«Νομίζεις ἄρα γε ὅτι δύναται νὰ συμβῆ πώποτε, ἵνα ἐλλέπωσιν ἐμοὶ ῥήματα, οὐ μόνον ἐκεῖνα ἰδικά σας, τὰ ῥητορικά, ἀλλὰ καὶ ταῦτα τὰ ἐμὰ μύτικα; ἐλλείπουσιν ὅμως διὰ τῆς τῆς αἰτίας, διότι μεγάλως (μεριμνῶ), τί περὶ ἐπαρχιῶν ἀποφασίζετα.»

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ θεάτρου Πειρικῆς:
«Ἐπὶ γυμνάσια: Τὸ ἑθνικὸν δράμα (;) «Ἡ ἀποπομπὴ τῶν Τούρκων ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους».

Ἐκ τοῦ Σωκράτους.

«Ὁδὸς μου προδηλίστερον καταρκίνεται ἢ δύναιμι τῶν πκθῶν ἢ ἐν τῇ ἰσχύϊ».

